

EUROPESE HERAUT

Onafhankelijk Orgaan voor Geestelijke Kunst, Literatuur en Wetenschappen

EUROPEAN HERALD

1e jaargang no. 8

Independent Paper for Spiritual Art, Literature and Science

1 December 1953

MOETEN WIJ AARDSE GOEDEREN VERSMADEN?

Men vertelt van de Griekse wijsgeer Socrates dat deze eens glimlachend stond te kijken naar allerlei goederen die op de kade lagen opgestapeld en die even tevoren door een schip waren aangevoerd. „Waarom lacht u” vroeg een der omstanders aan de kleine dikke filosoof. Socrates moet hebben geantwoord: „Ik glimlach als ik eraan denk, wat ik allemaal NIET nodig heb!”

Inderdaad is dit een wijsgerige uitspraak en hoe hoger de mens op de geestelijke trap der evolutie is geklommen hoe minder hij zal hechten aan aardse bezit. Deze stelling kan worden geïllustreerd door de volgende voorbeelden:

Indien wij primitieve volkeren bestuderen zoals die b.v. nog voorkomen in de binnenlanden van Afrika of Zuid-Amerika dan zullen wij kunnen opmerken dat deze alles wat zij zien graag willen bezitten, vooral als het voorwerp in kwestie fel van kleur is of erg glinstert. Daarom kon het ook gebeuren dat indertijd gewetenloze handelaars waardevolle goederen zoals land of bont van deze mensen in ruil kregen voor een handvol kleurige kralen, wat spiegeltjes of enkele fel gekleurde doeken. De waarde van de goederen werd door de primitieve mens beoordeeld naar de kleur, de glans of het geschitter dat het voorwerp bezat.

Ofschoon wij niet zo naïef zijn te willen beweren dat het beschaafde Westen deze primitieve trek reeds helemaal heeft overwonnen, durven wij toch vast te stellen dat er in het Westen althans reeds velen zijn die klatergoud van echt goud weten te onderscheiden. Velen, dit houdt dus tevens in „lang niet allen”! Alleen is het nu zo, dat de mens doorgaans beter de waarde (al is dit laatste voor de filosoof een uiteraard zeer relatief begrip) kent van de voorwerpen van zijn begeerte dan voorheen. De primitieve trek van de begeerte op zichzelf is echter gelijk gebleven.

Toch zijn er — gelukkig voor de wereld — in de beschaafde landen zowel in het Oosten als in het Westen reeds vele mensen die niet meer aan bezit hechten. Deze toestand duidt op geestelijke ontwikkeling en aanzien dit verschijnsel bij de primitieve mens niet voorkwam is het gerechtvaardigd aan te nemen dat deze geestesgesteldheid als evolutie mag worden gekenmerkt. Alles wijst er tenminste op dat de toekomstige taak van de mensheid voornamelijk op geestelijk terrein zal liggen en daarom moet de begeerte naar het stoffelijke op de achtergrond worden gedrongen opdat wij ons hiervan zullen kunnen bevrijden en zodoende zonder enige ballast ons hogere doel zullen kunnen nastreven.

Moeten wij nu de gevolgtrekking maken, dat alleen zij, die geen waarde hechten aan aardse goederen, geestelijk ver zijn, of is het nastreven van bezit verachtelijk en primitief? Zeer zeker moeten deze vragen met „neen” worden beantwoord! Indien dit waar zou zijn dan zou ook het bezit van een hoge hoed en een smoking reeds op beschaving moeten duiden en zulk een bewering zouden wij niet graag voor onze rekening willen nemen.

Neen, zo simpel laat zich deze zaak ook weer niet stellen. Het bezit van goederen, al zou u er pakhuizen mee hebben volzitten, bewijst niets. Alleen de geestesgesteldheid waarmee u tegenover deze goederen staat is van belang. Bezit u de goederen of bent u zelf het bezit daarvan? Kunt u van stoffelijke dingen genieten zonder hieraan te zeer te gaan hechten en er de

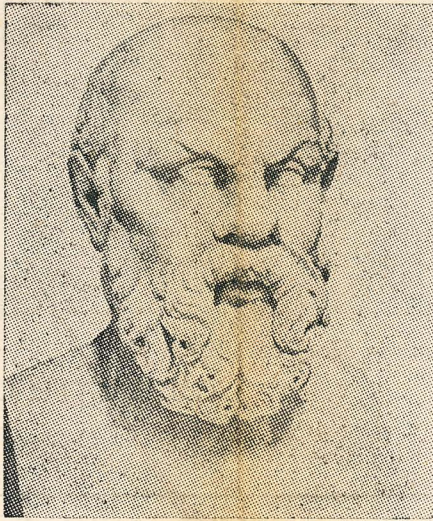
slaaf van te worden dan is het bezit alleszins te rechtvaardigen.

De moderne wijsgeer gaat niet meer in een ton wonen en ontzegt zich evenmin de genoeglijken van het leven! Hij staat met beide benen op de grond en geniet wellicht nog intensiever van de „vreugden des levens” dan de materialist die geheel slaaf is geworden van zijn bezittingen. Hij vindt het alleen lachwekkend dat huwelijken stranden omdat de vrouw het bezit van haar meubels hoger aanslaat dan de gezelligheid en harmonie in huis; of dat er een mens zelfmoord pleegt omdat hij wat goederen is kwijtgeraakt!

Is het leven van een mens werkelijk ondergeschikt aan dat van een paar voorwerpen van ijzer, hout of textiel? Men zou hierop bijna „ja” zeggen als men de maatschappij beziet!

De verstandige mens zal dus wel van het leven genieten maar er nimmer de slaaf van worden en zich zo-

doende er in verliezen. Deze toestand bereiken wij echter niet door ons van de wereld af te zonderen, zoals velen denken te doen, want hiermede gaan wij de moeilijkheden alleen maar uit de weg zonder ze echter te hebben overwonnen. Neen, de werkelijke overwinning van de materie beleven wij pas, wanneer wij er midden in staan en wij er ons toch van kunnen vrijmaken. Slechts wanneer wij dit kunnen dan pas mogen wij spreken van „overwinning van de geest”.

Socrates: Ik glimlach . . .

LAAT U NIET CREMEREN!

De crematie biedt — aesthetisch gezien — vele voordelen boven het begraven. Is het niet zo, dat de meeste mensen huiveren bij de gedachte aan het ontbindingsproces waaraan het lichaam onder de grond is blootgesteld? Is het niet een beangstigende gedachte, dat de wormen en ander ongedierte onherroepelijk aan hun lugubere maaltijd zullen beginnen?

De crematie heeft echter ook nog een ander voordeel. Het is namelijk zeker geen denkbeeldig probleem om voldoende grond beschikbaar te houden, waarin de mens „zijn laatste rust” kan vinden. De bevolkingsuitbreiding neemt dusdanige vormen aan, dat er, wellicht eerder dan men denkt, een schreeuwend tekort aan begraafplaatsen zou kunnen ontstaan.

Hoe elegant lost nu de crematie deze kwesties op! Wat is er schoner, meer hygiënisch en aesthetisch verantwoord dan de lijkverbranding? Het gaat snel en zindelijk en bovendien is hier tevens het probleem van het tekort aan begraafruimte opgelost!

Wij zijn er van overtuigd, dat de voorstanders van de crematie nog wel enkele directe voordelen zullen kunnen opnoemen, maar wij menen dat de voornaamste argumenten, die de Vereniging voor Facultatieve Lijkverbranding te berde brengt, door ons — zij het beknopt — hiermede zijn aangehaald.

Wat de stoffelijke kant van de zaak betreft zijn wij derhalve geneigd om ons vóór de crematie en tegen het begraven uit te spreken. Er is echter ook een geestelijke kant aan dit gebeuren verbonden.

Ieder mens, die spiritueel denkt, zal het met ons eens zijn, als wij beweren dat deze geestelijke kant ook tevens de belangrijkste, ja zelfs als de enige werkelijk belangrijke moet worden genoemd! Het stoffische immers heeft voor ons — na de dood — voor goed afgedaan en is gedoemd te vergaan. De geest echter, onverschillig in welke toestand en waar die zich bevindt, blijft voortbestaan, omdat die het leven zelf vertegenwoordigt.

Hoe beleeft nu de geest dit ontbindings-respectievelijk verbrandingsproces van het stoffische? Voelt de geest hier iets van, of staat hij direct buiten dit gebeuren, zodra de dood de scheiding tussen de geest en de stof heeft teweeggebracht? Velen zullen van mening zijn, dat dit een „gelooft-kwestie” is. Niemand kon deze ondervinding na de dood immers hebben, zo zullen velen menen te moeten redeneren. Het is echter inderdaad zo, dat contact met de astrale gebieden wel mogelijk blijkt te zijn.

Wij kunnen in dit artikel hier niet verder op ingaan, maar de lezer die onze vorige artikelen heeft gevolgd, zal hopelijk ervan zijn overtuigd, dat dit leven slechts een zeer kleine episode vertegenwoordigt van zijn geheel bestaan.

Aan de hand van ontledingen van Marja Radjany zullen wij u nu de geestelijke zijde van het ontbindingsproces en de crematie schetsen. Deze uiteenzetting is nu mogelijk omdat Marja Radjany zelf via de metafysica contacten heeft mogen beleven met intelligenties, die, toen zij hier op aarde stierven, het crematieproces zelf hebben meegemaakt. Het is de wens van deze „gestorvenen”, dat de mensheid wordt wakker

gemaakt en beseft welk ontzettend onheil zulk een verbrandingsproces in de geest tot stand brengt!

Wij beseffen, nu méér dan ooit, hoe

moeilijk het zal vallen u van dit gebeuren te overtuigen. Immers geestelijke kwesties, zoals deze, laten zich helaas niet stoffelijk bewijzen. Misschien zult u deze raadgeving echter wel kunnen aanvaarden, indien u bedenkt, dat wij, noch hij, geen enkel voordeel, hoe klein dan ook, kunnen hebben indien wij u met klem afraden u te laten cremieren, niettegenstaande de ogenschijnlijk zo grote voordelen, die lijkverbranding schijnt te bieden.

Wij gaan nu over tot de geestelijke ontleding van de crematie door Marja Radjany.

Als de mens is gestorven, dat wil dus zeggen, als het stoffische zijn functie niet meer kan vervullen, dan maakt de geest zich los van zijn stoffelijk omhulsel ten einde een volgend stadium binnen te treden. Dit losmaken van de geest gebeurt zeer verschillend. Er zijn mensen, die afstemming hebben op hogere en derhalve gelukkige sferen in de geest. Bij zulke gelukken zal dit vrijkomen van de geest snel kunnen geschieden. Deze mensen hebben zich door de liefde die zij bezitten, opgesteld voor hoger leven en dit hoger leven zal dan ook kunnen ingrijpen en hulp bieden aan de stervende. Zeer korte tijd nadat de „dood” is ingetreden, zullen deze mensen reeds in de geest ontwaken doordat zij, geholpen door hogere wezens, volkomen vrij zijn gekomen van hun dode lichaam en door hun liefde voldoende bewustzijn bezitten om zich in een lichtfeer te handhaven.

Bij de stervende mens, die echter nog geen afstemming bezit op deze hogere gebieden, zal de geest veel langere tijd nodig hebben om zich zelf vrij te maken van het stoffische, waaraan hij als het ware gekluisterd is.

Het gebruikte argument van de Vereniging voor Facultatieve Lijkverbranding, dat de geest na vijf dagen reeds uit het stoffische is, is derhalve niet juist.

Heeft de gestorvene geen afstemming op

hogere geestelijke gebieden, dan zal zowel zijn lichaam als zijn geest de crematorium-oven worden ingeschoven! De ellende en de onmenselijke pijnen, die zulk een ongelukkige daar ondervindt, zijn niet te beschrijven, omdat die mens, voor zijn gevoel, levend wordt verbrand!

Cremieren is een onnatuurlijk iets en het razend snelle verbrandingsproces, dat door de zeer hoge hitte het lichaam in bijzonder korte tijd volkomen verast, heeft een funeste uitwerking op de geest, die te snel en te vroeg van de stof wordt gescheiden! Het „dode” stofkleed heeft namelijk ook zelfs ná de dood nog een betekenis voor de geest!

Ons lichaam bezit een uitstraling, die de ingewijde „aura” noemt. Deze aura blijft om het lichaam hangen totdat de algehele ontbinding achter de rug is en alleen het skelet is overgebleven. De geest zuigt nu deze aura van zijn „dode” lichaam in zich op. Gedurende het normale ontbindingsproces, dat zich tijdens het begraven-zijn voltrekt, gebeurt dit opzuigen van deze aura op een volkomen harmonische manier. De ouderwetse, „onhygiënische en on-aesthetische” wijze van begraven is dus de geestelijk verantwoorde en niet de crematie, die ontzettend leed schept!

Zelfs de geest, die tengevolge van zijn hogere gevoelsafstand het eigenlijke verbrandingsproces niet behoeft mee te maken, zal zeer veel hinder ondervinden van het feit, dat hij de aura van zijn stofkleed moet missen. Hij zal, ondanks de gelukkige sfeer waarin hij vertoeft, toch dit gemis voelen en dit zal op zijn verder bestaan een remmende invloed hebben.

Deze diepgaande geestelijke ontleding berust op waarheid.

Laat ieder er echter van overtuigd zijn, dat wij dit artikel niet voor ons, maar voor de mensheid — als waarschuwing — laten verschijnen.

De Kloof tussen de Geestelijke en Stoffelijke Wetenschappen.

VI. DE ASTRALE GEBIEDEN.

Onze ziel heeft een onvernietigbare natuur en haar werkzaamheid gaat voort van eeuwigheid tot eeuwigheid. Zij is als de zon, die voor onze aardse ogen schijnbaar ondergaat, maar die in werkelijkheid nooit ondergaat, maar altijd door schijnt.

Goethe.

De bevindingen van de „Psychical Research” hebben ondubbelzinnig aangetoond, dat er Leven bestaat, dat wij met onze stoffelijke zintuigen niet kunnen waarnemen, maar dat zich pas aan ons openbaart, als wij er de gevoeligheid voor bezitten. Betrouwbare media, die deze sensitiviteit bezitten, hebben ons de bewijzen hiervoor kunnen leveren.

Vóórdat echter deze verschijnselen nader verklaard kunnen worden, is het noodzakelijk om eerst het leven aan Gene Zijde te verklaren.

Is er dan een voortbestaan na de dood, zult u vragen.

Het antwoord luidt: Er is geen dood. Er is alleen sprake van verder gaan; van evolutie.

Het stoffelijke wezen is gedoemd te sterven zodra het de geboorte heeft beleefd. Het leven zelf echter is onsterfelijk. Niets sterft uiteindelijk in de ruimte. Het leven beschrijft alleen maar een kringloop.

Zoals een waterdruppel door inwerking van de zon als damp opstijgt, zich op bepaalde hoogte weer condenseert en als regen, sneeuw of hagel weer terug valt op aarde, zo is ook het leven een kringloop zonder begin en zonder einde. Wel is er steeds evolutie. Al het leven wordt in een opwaartse richting gedreven.

Als de mens zijn kringloop op aarde heeft beëindigd, dan maakt de geest zich los van het stoffische en betreedt een nieuwe wereld: de astrale ruimte. Al naar gelang het gevoelsleven is zal de ruimte zijn, waarop de geest zichzelf heeft afgestemd en waarin hij zichzelf plaatst.

Er zijn veel ruimten in de astrale wereld; de wereld van de geest. Elke karaktertrek die wij bezitten vertegenwoordigt een ruimte aan Gene Zijde.

Op aarde leeft alles bij elkander en door elkander. Dieven, theologen, moordenaars, filosofen enz. leven hier tesamen — dik-

wijls zelfs in één gezin als kinderen van één moeder en vader.

Aan Gene Zijde is dit niet meer mogelijk. Elke mens, die de astrale wereld betreedt, bevindt zich tussen persoonlijkheden, die hetzelfde gevoelsleven tegenwoordigen zoals hij dit zelf bezit. Indien wij ons een mens voorstellen als een zender, dan begrijpen wij dit misschien beter. Elke gedachte, handeling en ieder gevoel zendt trillingen van een bepaalde „golflengte” uit. Ons hele leven lang zenden wij uit; hetzij bewustzijn, hetzij onbewustzijn. Wij trekken hierdoor voor ons zelf een eigen wereld op aan Gene Zijde, die wij — na onze stoffelijke dood — moeten betreden. Wij kunnen uiteindelijk niet anders dan daar terecht komen waar onze „golflengte” afstemming op heeft. Dit is begrijpelijk, rechtvaardig en logisch, en hieruit volgt, dat God niet e n d straft voor zijn misdrijven, maar dat de mens zichzelf straft!

Zodra het gevoelsleven van de mens harmonisch wordt — en op de duur zal dit bij elk mens moeten plaatsvinden, omdat de evolutiewet dit verordent — stijgt hij uit de duisternis omhoog naar het licht. Eeuwig verdoemenis bestaat derhalve niet! De mens kan zich door disharmonie — tijdelijk — in een duistere sfeer plaatsen. Deze toestand kan vele tijdperken duren, maar lost onherroepelijk eens op.

De mens bouwt dus voor zichzelf een eigen wereld aan Gene Zijde. De fundamenteën worden, hetzij door zijn liefde, hetzij door zijn haat en hartstochten, gelegd. Dit is het wat wij bedoelen als wij spreken van hemelen en hellen.

Deze hellen zijn tijdelijke verblijfplaatsen, maar de hemelen ook! De mens evolueert ook hierin nog, tot hij weer een stoffisch lichaam krijgt op een hogere planeet. Op deze hogere planeet heeft de mens weliswaar nog niet de ruimte overwonnen,

maar wel de disharmonie en daardoor het kwaad, die ziekten en het onbewustzijn. Onze planeet is derhalve de laatste waar de mens in smarten leeft.

In de onbewuste sferen (de hellen) leeft de mens in een deerniswekkende toestand. Er is daar geen vuur, zoals Dante zich dit heeft voorgesteld. Alleen het vuur van de hartstocht brandt daar als een loeiende orkaan. Diepe duisternis heerst overal, omdat er geen bewustzijn is.

De gelukkige mens, die licht bezit in de astrale wereld, leeft terecht in een Paradijs. Hoe hoger hij stijgt, des te gelukkiger en prachtiger is de sfeer, die hem uiteindelijk omhoog voert naar een hogere planeet.

Dit omhoog gaan moet de mens echter weer voor zichzelf verdienen. Er is geen God die straft, maar evenmin is er een God, die de mens ook maar het geringste kan schenken, omdat het Leven reeds bij het begin van de Schepping alles als kiem in zich droeg. De mens moet zijn bewustzijn, zijn licht, zelf verruimen, doordat hij in liefde dient en zijn medemens helpt, die hulp nodig heeft en hiervoor open staat. De astrale mens uit de lichtsfereen vertoeft dikwijls vele tijdperken lang bij zijn broeders en zusters in de duisternis, en ook hier op aarde, teneinde de hulpbehoevende mens verder te helpen. Door zich in te zetten voor zijn medemens en deze in liefde op te vangen, verruimt hij zijn eigen bewustzijn en stemt zichzelf onfeilbaar af op een hogere sfeer (hogere gevoelsleven).

Zo voltrekt zich de evolutie aan Gene Zijde en ook hier op aarde! Door liefde te geven ontvangt men liefde uit de onuitputtelijke ruimte, die wij God plegen te noemen.

In een volgend artikel zullen wij wat dieper ingaan op enkele verschijnselen, die de para-psychologie wel heeft geconstateerd (zie art. V), maar nog niet afdoende kan verklaren.

SHOULD WE DESPISE EARTHLY GOODS?

Of the grecian philosopher Socrates it is told that once he was smiling at the sight of a pile of all kinds of commodities on the quay which had arrived by boat a short time before. "What are you laughing at", one of the bystanders asked the small, thick-set philosopher. Socrates is said to have answered: "I must smile when I think of all those things which I do not need!"

This is indeed a philosophical saying and the higher the degree of spiritual evolution that man has attained, the less value he will set upon earthly property. This thesis may be illustrated by the following examples.

If we study the primitive races such as those which still live in the interior of Africa or South-America, we will notice that these peoples like to possess everything they see, especially when the objects in question have bright colours or glitter very much. This explains why it could happen at the time, that unscrupulous dealers received valuable goods such as land or furs from these people in exchange for a handful of colourful beads, some little mirrors or a few brightly coloured pieces of cloth. These primitive people judged the value of goods by the colour, the lustre or the glitter that the object possessed.

Though we are not so naive that we want to pretend that the civilized West has already entirely fought down this primitive trait, yet we dare ascertain the fact that in the West there are already numerous people who know to distinguish tinsel from real gold. Man people, which means at the same time, "not nearly all of us!" Nowadays man generally knows better than formerly the value (this being naturally a very relative idea to a philosopher) of the objects he desires. The primitive trait of the desire itself has remained the same however.

Yet there are — fortunately enough the world is that far now — already many people living in the civilized countries both in the East and in the West, who do not attach value to property any more. This state of affairs points to spiritual growth and as this phenomenon did not present itself with the primitive races, there is some justification in it that this mentality may be characterized as evolution. At least there is every indication that the future task of mankind will chiefly lie in the spiritual sector and therefore the desire of material things should be pushed into the background in order that we may free ourselves from it and thus enable ourselves to pursue our higher object without any ballast.

Do we have to make the conclusion now, that only those who do not set value upon earthly goods are spiritually evolved, or is the strife for property despicable and primitive? These questions should certainly be answered by "no"! If this would be true, the possession of a top-hat and a dinner-jacket would already point to civilization and we should not like to take the responsibility of such an assertion upon ourselves.

No, in such a way the problem cannot be posited. The possession of goods, even if you had warehouses filled with them, does not prove anything. Only the mentality with which you consider these goods is of impor-

tance. Do you possess the goods or do the goods possess you? Can you enjoy material matters without getting too much attached or becoming a slave to them, then property is fully justifiable.

The modern philosopher does not want any more to live in a tub nor does he deny the pleasures of life! He will judge things in sober reason and may be he will enjoy the "pleasures of life" more intensively than the materialist who has become wholly enslaved to his property. He only thinks it ridiculous that marriages are wrecked, because the wife appreciates her furniture higher than fellowship and harmony at home; or that somebody commits suicide, because he has lost some goods.

Is the life of man really subject to the possession of a few objects of iron, wood or textile? One could almost say "yes" to this question, if one considers conditions in society!

A man of sense therefore will enjoy life, but he will never be mastered by his desires and then lose himself in them. This status we will never reach however by secluding ourselves from the world, as many people think we have to do, for by doing so we only remove the difficulties without having overcome them however.

No, the real mastership over matter we will only attain, when we live in the material world but can nevertheless free ourselves from it. Only when we have obtained that capacity we may speak of "the triumph of the spirit!"

DO NOT HAVE YOURSELF CREMATED!

From an aesthetical point of view cremation offers many advantages as compared with interment. Do not most people shudder at the thought of the process of decomposition to which the body is exposed underground? Is not it a frightening idea, that worms and other vermin will irrevocably start on their lugubrious meal?

Cremation however, offers another advantage. The problem to hold available sufficient ground in which man can find "his last resting-place" is namely not in the least an imaginary one. The expansion of the population is assuming such shapes that, may be sooner than people expect, a considerable shortage of burial-places might arise.

How elegantly cremation has found a way out of all these problems! Is there anything that from a hygienic and aesthetical standpoint is more justified than cremation? It goes quickly, leaves no unclean rests behind and moreover it also provides a means to solve the problem of the shortage of burial-places!

We are convinced of it, that the advocates of cremation will be able to mention some other direct advantages, but we think that herewith the principal arguments, which the Society for Facultative Cremation can bring up, have been summarized.

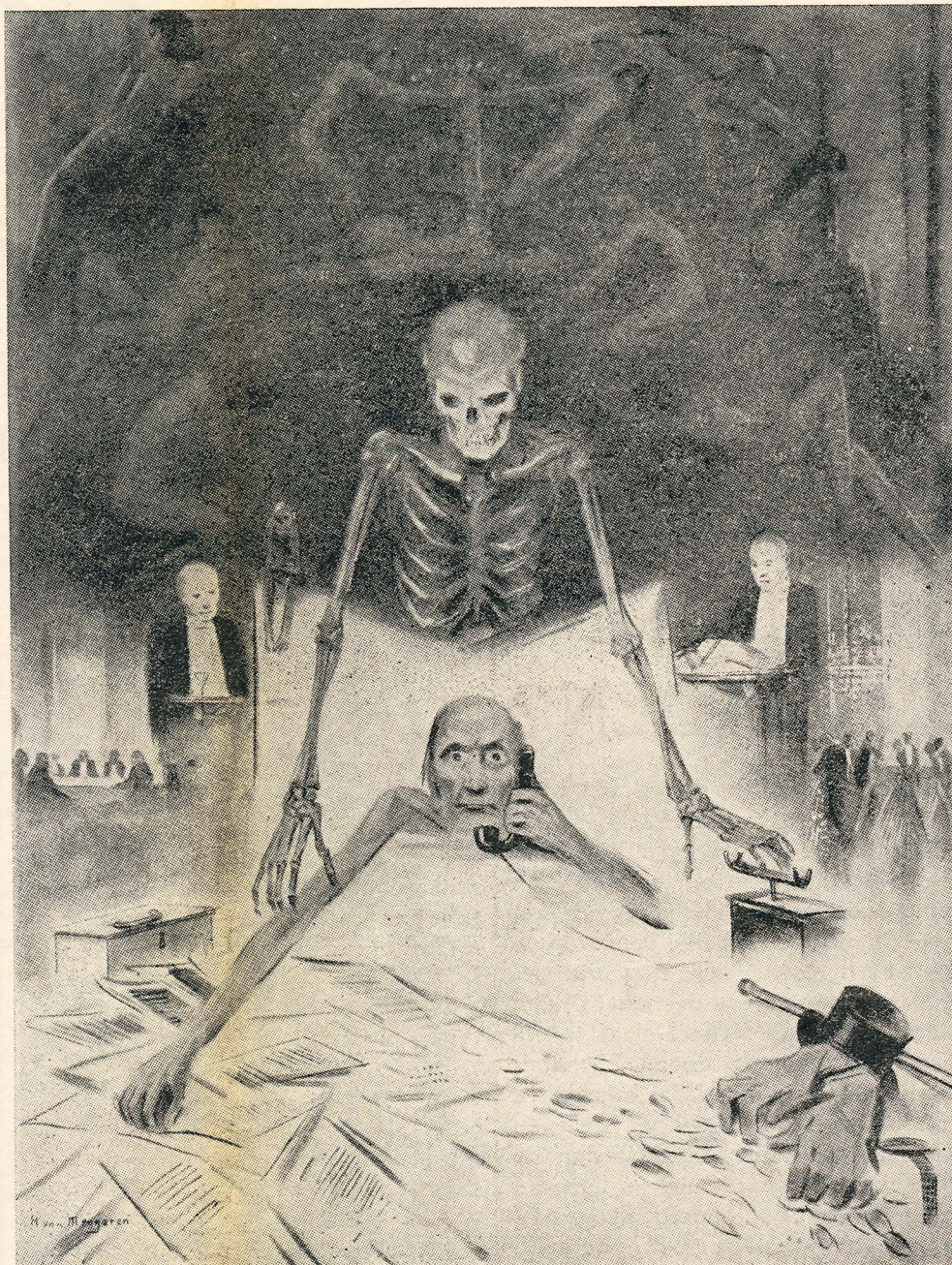
As regards the material part of the matter we are inclined therefore to speak in favour of cremation and against interment. There is however also a spiritual part on this matter.

Every human being that knows something about spiritual life, will agree with us, if we claim the spiritual part to be the most important, yes even the only really important part! For — after death — the material body, having served its turn, is done with definitely and is destined to decay. Our spirit however, no matter in what circumstances or what place we are, continues to exist, because it is life itself.

What reactions does the process of decomposition respectively the process of cremation which the material body undergoes, bring about in the spirit? Is the spirit in any way affected by these things, or is it immediately beyond the material world of feeling, as soon as it has disconnected itself from the body through death? Many people will hold the opinion that this is a matter of faith. For there is nobody living here who ever had the experience, many people will be inclined to say. It is however a fact, that the contact with the astral areas does appear to be possible.

The present article does not allow us to go further into this subject, but the reader who has read our previous articles, may have come to the conclusion that his present life only covers a very small episode of his whole existence.

On the ground of the analyses of Marjah Radjany we will now give you an explanation of the spiritual significance of the process of decomposition and of the effect of cremation on the spirit. We are in a position to give you this explanation because it was Marjah Radjany himself who by metaphysical contact came into touch with people on the Other Side, who, when they died here on earth, had passed through the process of cremation themselves. It is the wish of these "deceased" that mankind is brought to awakening and that people are going to realize what a

Han van Meegeren: Baron X.

THE DEATH OF A MATERIALIST

From: Mrs. Doudart de la Gree, „Emmaus”
Publishers: A. W. Bruna, Utrecht.

nor we, have any benefit whatever from our emphatical suggestion not to have yourself cremated, notwithstanding the apparently great advantages that cremation seems to offer. Now we shall proceed to the spiritual analyses of cremation given by Marjah Radjany:

When man is dead, that is to say, when the material body can no longer accomplish its function, the spirit releases itself from the mortal remains in order to enter the next stage. The way in which this disengagement from the body takes place is widely different. There are people who are ready for the higher i.e. the happy spiritual spheres. With those blessed people the release of the spirit will come

terribly disastrous effect such a process of cremation has on the spirit!

We realize, now more than ever, how difficult it will be to convince you of the consequences of this process for your spiritual existence. For spiritual matters like these cannot be proved by material evidence — alas! May be you will be able to persuade yourself to follow this advice if you consider the fact, that neither he,

The Gap between Spiritual and Material Sciences

VI. THE ASTRAL WORLDS.

The working of our soul in her indestructible being goes on infinitely. She is like the sun who seems to sink away before our earthly eyes, though in reality he never sets, but goes on shining for ever.

Goethe.

The findings of the "Psychical Research" have unmistakably proved, that there is Life, which we cannot perceive with our material senses, but which will only reveal itself to us, when we are susceptible to its manifestations. Reliable media who possess this sensitivity have been able to furnish us with conclusive evidence in this respect.

Before proceeding to explain the metaphysical phenomena we deem it necessary first to give you an idea of life beyond the veil.

Is there any survival after death, you will ask by yourself. The reply is: There is no death. It is only a matter of continuance; of evolution.

The material being is doomed to die as soon as it has come into existence. Life itself is however immortal. Eventually there is nothing that dies in the infinite space. Life only completes a cycle.

Just as a waterdrop passes into vapour through the influence of the sun, condenses again at a certain height and falls back again upon the earth as rain, snow or hail, life is a circular course to which there is no beginning and no end. But the evolution goes on. All life is urged on in an upward direction.

When man has completed his cycle of the earth, the spirit disconnects itself from the material body and enters into a new world: the astral space. This space or sphere varies according to the level of awakening of the inner life, the spiritual feeling and thinking of the personality, the extent to which one has evolved.

There are numerous spheres in the astral world; the world of the spirit. Each trait of our character represents a sphere on the Other Side.

On earth all kinds of people are living together, just anyhow. Thieves, theologians, murderers, philosophers, etc. are living together here — often even in one

family as children of the same parents.

Beyond the tomb this is no longer possible. Every man who enters the astral world will find himself among personalities, who represent the same inner feelings as he possesses himself. If we imagine man as a transmitter, we will perhaps understand this better. Every thought, every action, every feeling sends out vibrations of a certain "wave-length". During our whole life we send out; either understanding or ignorance. By doing so we are building a world of our own on the Other Side, which world we will have to enter — after our material death. In the end we cannot arrive in any other place but that which corresponds with the "wave-length" of our feelings. This is quite conceivable, righteous and logical and from this it also follows that God does not punish anybody for his wrong doings, but that man punishes himself!

As soon as the inner life of man becomes harmonious — and in the long run this must be the case with every human being, because it is the aim of evolution — he will rise upwards from darkness to light. **Eternal damnation does not exist therefore!** By living disharmoniously man can — temporarily — place himself in a dark sphere.

So man is building his own world on the Other Side. The foundations are laid either by his love, or by his hatred and passions. That is what we mean when speaking of heavens or hells.

These hells are temporary dwelling-places, but so are the heavens! Also in these phases man evolves until he receives again a materialbody on a higher planet. It is true that on this planet man has not yet conquered the infinite space, but disharmony which means evil, illnesses and ignorance he has definitely overcome then.

about rapidly. These people have opened their hearts for a higher life through the love they possess and therefore higher evolved beings from the spheres of light will be able to take action and render assistance when such persons die. A very short time after "death" has set in, these people will awaken in the spiritual world, because they have entirely freed themselves from their dead body with the aid of higher evolved beings and on account of their love they now possess sufficient feeling to keep themselves on the spiritual level of the sphere of light to which they belong.

Those who die and do not yet possess that amount of love and understanding required to reach the higher spheres, will need much more time before the spirit can loosen itself from the material body to which they are chained so to say.

The argument used by the Society for Facultative Cremation, that the spirit will have left the material body five days after death, is not right therefore.

If the deceased is not ready for the higher spiritual areas, then both his body and his spirit will be pushed into the incinerator! The distress and the inhuman pains which such a miserable person will have to endure there, are beyond description, because in his feeling that man is being burnt alive!

Cremation is an unnatural thing and the ragingly speedy process of incineration through which intense heat the body is entirely reduced to ashes, has a disastrous effect on the spirit which is separated from matter too early and too quickly! The "dead" material body is namely of essential importance for the spirit even after death!

Our body possesses a radiation, which the initiated person calls "aura". This aura remains enveloping the body until the decay has been completed and only the frame is left. Now the spirit will absorb the aura of its "dead" body. During the normal process of decomposition which is carried on during the interment, the absorption of this aura is being performed in a perfectly harmonious way. **Therefore the old-fashioned, "unhygienic and unaesthetic" way of burying is spiritually right, but cremation which creates a tremendous lot of grief is not!**

Even the spirit that, owing to its higher feelings need not undergo the process of burning itself, will be hindered very much by the fact that it will have to do without the aura of its material body. In spite of its being awake in the sphere of happiness in which it has come to live, the lack of its aura will have a delaying effect on its further existence.

This profound spiritual analysis is based on truth.

Be it known however, that this article is not written for our own benefit but as a **warning to mankind!**

Therefore our planet is the last where man suffers with grief.

In the dark spheres (hells) man lives in a pitiful state. There is no fire as Dante imagined there would be. Only the fire of passion is burning there as a roaring hurricane. Profound darkness reigns everywhere, because there is no understanding or love.

The happy man who possesses light in the astral world is truly living in a Paradise. The further he evolves the happier and more wonderful the sphere will become and eventually he will be led upwards to a higher planet.

This spiritual evolution man has to acquire by his own exertion. There is no God who punishes, but there is also no God who can give you anything, because already at the outset of Creation Life held every possibility in itself. Man himself has to increase his understanding, his light, because he serves in love and renders his assistance to that fellow-man who wants help and is open for help. The astral man from the spheres of light often stays with his brothers and sisters in the dark for many periods, and also on earth, in order to help the destitute man to go further. By sacrificing himself for his fellow-man and by meeting him in love he increases his own understanding and infallibly bends his thoughts on a higher sphere (higher inner life).

Thus evolution comes about on the Other Side and here on earth too! By giving love we will receive love from the inexhaustible space which we are used to call God.

In a following article we will go further into some phenomena which the parapsychology may have ascertained (see article V), but which they cannot yet sufficiently explain.

Fa van Empelen & van Dijk
AERDENHOUT
KWEKERIJEN - TUINARCHITECTUUR
Verz. en adviezen door het gehele land
Prijscourant op aanvraag
TEL. 02500 - 26072 - 27678

"European Herald"

Appears twice a month.

Editor:

H. Melisie, Zandvoortselaan 170,
Aerdenhout (Holland).

Tel. 0-2500-27908.

Articles sent in for publication are not returned in case of non-insertion, unless if specially asked for.

Copying of articles wholly or partly is not allowed.

2000 Jaar Menselijke Ontwikkeling

door Marja Radjany.

„DE MENS”..... EN DE MENSHEID.

Eerst nu, lezer, is het mogelijk u een beeld te geven, wat het leven op Aarde voor uw persoonlijkheid als mens te zeggen en te betekenen heeft, dus, ten opzichte van de Volken der Aarde. De 2000 Jaar Ontwikkeling hebben die evolutie geschapen, waarvan de Volken en de mens profiteren, hierdoor is de maatschappij geboren. Het **Goddelijk beeld** is dit!

Vanuit het oerwoud naar het hoogste op Aarde, het blanke ras, de kleurling, ook de neger als het hoogste organisme, schreven wij, is het doel van God voor al het leven. U kent nu de Volken der Aarde. Elk Volk bezit een eigen gevoelsleven en karakter, de persoonlijkheid. Onfeilbaar is nu een Volk te ontleden. De mens ziet en kent alléén de Volken der Aarde, voor God is dat alléén „leven”... vonken van Zijn persoonlijkheid! Al die Volken bezitten een eigen God en die Godheid is nog steeds zoals de mens Hem voelt en geleerd is; de eigenlijke „GOD” kent men nog niet! En dat is menselijk gezien eenvoudig. De godgeleerde staat voor zijn dood punt, iedere godsdienst is nog onbewust, van geestelijke verruiming is er geen sprake, wordt niet geduld en nu sukkel men verder! Armzalig is dit beeld voor al de Volken op Aarde! Zielloos is het en droevig, ellendig bovendien, wanneer ge de mens over zijn God hoort praten en waarvoor miljoenen mensen werden afgeslacht, de ogen werden uitgestoken, in de kerkers gesmeten, omdat er één mens was die zei: „er klopt iets niet hierboven, ik kan u bewijzen, dat gij allen in duisternis wandelt”, **doch toen werd dat leven al gebrandstapeld!**

De mensheid is nu als één mens! Wat voor de mens zijn karakter-eigenschappen zijn, is dat voor de mensheid één toestand! Hierdoor is Europa sensitief voelend, waaronder Volken bestaan, die weer andere gevoelens als karaktertrekken bezitten en komen wij voor het bewustzijn van die massa te staan, een Volk. Hoe die Volken thans leven en handelen, dat alles kent ge. We kennen nu de dierlijke, stoffelijke Volken, Volken die géén God bezitten, ook al is daar een God te beleven. Nu is voor Europa Christus het hoogste, de andere Volken komen tot dat bewustzijn, doch dat duurt nog even, totdat er iets machtigs gaat gebeuren en op één uur „GOD” zelf, door Zijn afgezanten tot de Volken der Aarde spreekt! Dat is niet zover van uw leven weg, lezer..... en is in wording.

deze eeuw beleeft die wonderen!

En eerst dan luisteren al de Volken der Aarde..... ook Rusland geeft zich gewonnen; de andere meer onbewuste Volken hebben dit dan maar te aanvaarden!! Tot zolang houdt Rusland zich aan het getreiter, het niet willen opbouwen; voor zichzelf de heerschappij op Aarde te bezitten, is het doel; het heilige doel van die massa niet, doch van enkelingen. En dat kent ge allemaal en is, omdat zo'n massa het andere gevoelsleven, om samen te gaan, voor een ieder, nog niet bezit.

Al die Volken volgen dus eigenlijk slechts één weg. De enkeling kan ook zijn weg volgen en doet het! Nu is dat mogelijk, voor slechts dertig jaar terug nog niet, omdat de maatschappij er niet voor gereed was. Miljoenen mensen maken nu deel uit van één Volk, doch die miljoenen moeten voor „GOD” ook Zijn geestelijke werelden vertegenwoordigen en is mogelijk, omdat die geestelijke werelden zijn geschapen. En dat is nu voor de mens zijn „Astrale-Geestelijke Leven”!

U zegt, ge hoort het dagelijks, dat de mens niets heeft geleerd. Ook wij, doch de stoffelijke wereld vliegt vooruit, de „Atoom-Energie”, andere technische wonderen, geven u een beeld van dit bewustzijn, waarvan de hoogste Volken de kern bezitten, waardoor wij de persoonlijkheid „Mensheid” leren kennen! Nog hebben wij te aanvaarden, droevig is het doch waarheid..... dat de mensheid zich moet wapenen en hierdoor de geestelijke vooruitgang tegenhoudt! Begrijp goed, lezer..... ook al kost het uw goede geld, dit is nog noodzakelijk, een andere bescherming is er niet, of..... de Volken zouden zich aan de „GOD” van rechtvaardigheid en „LIEFDE” moeten overgeven. Maar kan dat? Uw eigen Volk heeft dat vertrouwen niet eens! En uw Volk is één van de meest godsdienstige Volken op Aarde en wil toch wel iets zeggen. Of Katholicisme met het Protestantisme gelijk hebben, doet niets ter zake, heeft géén betekenis meer, wanneer die massa's hun God van Liefde nog niet kennen, doch waarnaar de enkeling zoekt en Hem ook gevonden heeft. Hierdoor zien wij, dat de enkeling zijn eigen Universele wereld ontvangt, indien hij blijft zoeken, de Christus in zich tot die ontwakende voert of van evolutie is er alweer geen sprake!

Nu zien wij, dat één mens toch de mensheid vertegenwoordigt! Wat één mens zich eigen moet maken, daarvoor staat de mensheid! Wat één mens aan kunst

bezit, zal de massa zich eigen moeten maken en is het doel van de mens en de massa, waaraan nu

al de Volken in Europa werken,

tot éénheid komen en is dringend noodzakelijk! Dat is Gods will! **Hiervoor is Christus op Aarde geweest en is Zijn „Evangelië”!** U ziet het, zo is het beeld voor de huidige mensheid. De Volken komen tot die éénheid! Nu nog geestelijk en wij zijn er!

Ge kunt nu ook niet langer alléén verder gaan, als massa, die andere massa als geloof en Volk, moet uw weg bewandelen en is het doel van God! Hiervoor legt men fundamenten. De Staatshoofden zijn bezig, praten en praten en weigeren te aanvaarden, wat niettegenstaande hun duister voelen en denken toch evolutie is en betekent! De mensheid bezit onwillige karaktertrekken en zijn Volken, Rusland en andere Volken zijn het, die géén Christus bezitten en nu vanzelfsprekend nog niet te bereiken zijn! Dat is het beeld van de huidige mensheid, doch ook uw eigen beeld, lezer, uw persoonlijkheid, uw voelen en denken. De godgeleerde onder u is schuld aan deze narigheid, hij houdt de geestelijke evolutie tegen, smooit de geestelijke welvaart voor uw Volk! Zo is het in Europa gesteld, stoffelijk bewustzijn is het met al de narigheid, ellendige zaken, het zoek naar iets beters, waarvan géén fundament wordt geduld, omdat deze massa nog niet wil!

Niet alléén dat de geestelijke Universiteit het evolutie-proces voor de massa smooit, ook uw geluk, lezer..... wordt gekerkerd! Wanneer dat het doel is en blijft van die enkelingen, krijgt Europa nimmer die geestelijke ontwakende te beleven en blijven die Volken armoedig bewust, staan zij voor leegte, voor een God die onrechtvaardig is, die slaat en trapt, waardoor Goddelijke vooruitgang met die machtige liefde in het geluk voor de massa en als enkeling, met water en al de straatgoot in gaat van deze onbewuste samenleving, deze maatschappij! Komt gij nu als mens buiten dit denken en voelen, dan volgt ge uw eigen weg en is mogelijk. U hoeft u niet met die afbraak te bemoeien — God verbiedt het zelfs! Ook Christus, doch dat wordt door de enkeling nog niet begrepen!

En alléén door u zelf geestelijk te beschermen, kunt ge verder gaan. Alléén nu door uw voelen en denken, dat gij, uw vrouw ook, en uw kinderen weten, wat de bedoeling is van uw leven op Aarde.

En daarvan zouden wij u al de wetten kunnen verklaren.

Wij zijn er gekomen, als enkeling, lezer..... en voelen ons ontzagwekkend gelukkig! Wij schreven het reeds, wij dienen toch de mensheid, doch wij gaan een eigen weg; wij willen met die afbraak niets meer te maken hebben, wij doden géén mens meer, omdat wij weten, dat wij daardoor, door de Aarde tot het Goddelijke „halt” worden geroepen!

Indien de „Wereld-orden” dit hadden gekend,

dit weten, de levenswetten van God dus bij al dat andere wat zij de massa dachten te schenken, hadden wij en gij reeds lang terug die geestelijke welvaart gekend! Doch al die secten zijn bezweken! De Oxford-groep bijvoorbeeld, is nog bezig, doch voor jaren terug was dat het ogenblik voor de mensheid, de mens als enkeling dus, vrij van geloof en godsdienst, die als de massa voor zichzelf ging zorgen, omdat het Volk het nog niet heeft gekend! Maar wat is ervan overgebleven? Jammer is dat, verbazend jammer, dat was het, doch ook die hoofden kenden de Goddelijke realiteit niet, hadden géén geestelijke ondergrond en legden nu voor deze eeuw géén nieuwe fundamenten! Wij wisten, dat dit pogen onherroepelijk moest stranden, omdat die geestelijke bewustwording er nog niet was. De eerste bezieling was enorm, doch toen?

Toen bezat de enkeling géén houvast meer, lezer..... de éérlijke menselijke biecht werd nu ruzieachtig, de man en de vrouw, die elkaar hun zonden hadden verteld, gingen uiteen en scheiding na scheiding kreeg het Amerikaanse hoofd van deze secte te slikken! Was dat het ook niet? Néén, lezer, dat kon het niet zijn, omdat de hoofden God en zichzelf niet kenden, zij konden die massa, miljoenen mensen reeds, niet opvangen, hadden géén geestelijk voedsel, konden de wetten niet verklaren en toen? U kent het immers, de bezieling brak doormidden, wat er nog van over is, is niets anders dan dit „weten”..... ook dat gaat niet, ging niet, de „Meester” was géén Meester, géén Ingewijde en dan mislukt alles!

Jammer..... omdat die mannen reeds zoveel hadden bereikt! O „GOD”..... geef ons die mogelijkheid, wij zullen het de massa bewijzen! Eerst nu is die tijd gekomen, nu krijgt de enkeling en de massa geestelijk geluk en dienen wij de Volken der Aarde, een machtige kern is het thans, ongelooftlijk is het, doch waarheid en werkelijkheid voor de Volken op Aarde!

Uw Marja Radjany.

DE MOEDER.

Het is typerend voor de werkelijke cultuursmens, dat de vrouw bij hem in hoog aanzien staat. In vroegere tijden werd de vrouw slechts als een minderwaardig wezen behandeld, hetgeen trouwens nog bij praktisch alle primitieve volken het geval is. Was het b.v. vroeger niet gebruikelijk om pas geboren kinderen van het vrouwelijk geslacht in de meeste gevallen om te brengen en zijn er heden ten dage geen gebieden waar dit nog gebruikelijk is?

Hoe komt het eigenlijk, dat de vrouw altijd als minderwaardig werd beschouwd? De hoofdrede was natuurlijk omdat zij, ten opzichte van de man, in de regel klein en zwak was en derhalve niet goed kon meedoen aan jagen en oorlog voeren. Bij de primitieve mens maakte alleen kracht en uithoudingsvermogen indruk en daarom behoeft het ons niet te verwonderen, dat de vrouw - gemeten met deze maatstaven - geen goede beurt maakte.

De verlichte mens van deze tijd meet echter met andere maatstaven en nu komt dan eindelijk de vrouw de plaats toe, die haar toebehoort. Jammer genoeg is dit nog niet overal het geval. In de meeste landen wordt de vrouw nog achtergesteld bij de man, maar het zal niet lang meer duren of de vrouw zal ook daar de plaats innemen die haar in de meer beschaaft landen reeds werd toebedeeld. De gedachte dat de man méér zou zijn dan de vrouw, begint steeds meer terrein te verliezen. In vele landen genieten beide sexen reeds evenveel recht en er zijn zelfs gebieden, waar de vrouw boven de man wordt gesteld en wij durven te zeggen, dat dit de ware plaats is voor de vrouw... omdat zij moeder is!

De moeder - zo leert ons de oosterse mystiek - is het hoogste wat de mens kan bereiken voor God en Zijn ruimte. De moeder die kinderen ter wereld brengt, leeft het innigste contact met de barende ruimte - dus met God Zelf. De mystiek leert ons ook, dat niet alleen de mens en het dier baart, maar dat dit proces universeel is en dat ook de macro-cosmos onderhevig is aan deze cosmische wet. Onze aarde bijvoorbeeld heeft zuiver een moederlijke taak te vervullen voor de ruimte, terwijl de zon, door zijn scheppende warmte en uitstralend licht, het vaderschap vertegenwoordigt.

Vele dichters hebben reeds van „moeder aarde” gesproken zonder de cosmische betekenis van hun eigen woorden te beseffen! Zo heeft elke planeet en ster die in de ruimte zweeft een diepe betekenis. Verbaast u dit lezer? Vindt u het wellicht vreemd, dat een ster als vader en een planeet als moeder zou fungeren? Zou het echter niet nog véél vreemder zijn, indien God al deze milliarden lichamen „zonder betekenis” had geschapen?

Evenmin echter als elke vrouw moeder is, of elke man vader, zo vertegenwoordigt ook niet elke ster vaderschap of elke planeet moederschap! Ook hier zijn overgangen te vinden, evenals bij de mens. Dit onderwerp is echter zeer diep en wij kunnen het beter aan een ingewijde overlaten om u hiervan de cosmisch-mystieke betekenis te verklaren.

Dit moet u echter wel weten, dat het moeder- en vaderschap in de ruimte overheerst. Dit is de eerste en laatste wet in de ruimte. Dit is het „alpha en omega” van God als micro- en macrocosmos.

De zon als vader bezit dus de scheppende - de uitstralende - kracht die ook de man als schepper in zich draagt. Deze scheppingsdrang bij de man openbaart zich reeds als kind. Waarom speelt een jongen graag met mecans en een meisje liever met poppen? Op latere leeftijd zal dit gevoel hoe langer hoe sterker worden, tot dat het scheppende principe volledig tot zijn recht zal komen.

De moeder kan dit niet en het behoort ook niet tot haar taak. De taak van een vrouw als moeder is reeds de allerhoogste die er is en het scheppende genie van de man is - cosmisch gezien - hieraan toch ondergeschikt! Evenmin als een planeet licht kan uitstralen zoals een ster, kan de moeder kunst scheppen of uitvindingen doen. Het is dus geen toeval dat dit altijd het terrein van de man is geweest! Natuurlijk is het ons bekend, dat ook vrouwen kunst hebben gebracht en dat ook vrouwen belangrijke uitvindingen op haar naam hebben staan. Het soort vrouwen echter dat hieronder valt is niet het zuivere moedertype, maar beleefd de moederlijke graad maar tot op zekere hoogte. Er zijn namelijk zeven diepten in het moederschap te beleven.

De moeder in de hoogste graad wil alleen kinderen baren en deze al haar liefdeschenken. Ze zal nooit deze taak verwaarlozen door overmatig kunst of sport te gaan beoefenen. Het is niet mogelijk, dat de vrouw en „moeder” is en een hoogte kan bereiken in de kunst of wetenschappen. Het ene zal altijd ten koste gaan van het andere, al denkt misschien menige vrouw, dat dit bij haar absoluut niet het geval is! Trouwens de werkelijke moeder kan niet eens kiezen, maar moet gehoorzamen aan hogere wetten.

Indien een vrouw dan ook voor een dilemma staat met aan de ene kant haar moederschap en aan de andere kant haar kunst, sport of wetenschappen, dan zal zij alleen de juiste keuze doen, als zij haar taak als moeder kiest. Zij heeft dan een cosmisch juiste keuze gedaan omdat zij dan God en de ruimte dient en derhalve ook zichzelf.

OVERPEININGEN BIJ EEN BOEK

Een paar weken geleden hebben wij het boek „Don Camillo” van de Italiaanse schrijver Giovannino Guareschi aangeschaft. Wij hadden in alle toonaarden de gelijknamige film horen prijzen, maar bij ons gaat de voorkeur uit naar het oorspronkelijke, het boek.

Het is niet onze bedoeling dit boek uitvoerig voor u te bespreken, maar wel zouden wij het willen hebben over de religieuze-psychologische achtergrond van dit veel verkochte boekwerk.

Als wij alleen de cursief gedrukte inleiding, die voor in het boek is opgenomen, overnemen, dan zult u het met ons eens zijn dat dit boek, aangenomen dat u iets van de inhoud van „Don Camillo” kent, het overdenken waard is.

Wij laten hier dit stukje volgen, dat wij letterlijk overnamen uit het boek, dat bij de uitgeverij „De Fontein” in Utrecht en bij „Sheed & Ward” te Antwerpen verschenen is.

„Als de priesters aanstoot nemen aan Don Camillo, dat ze dan een kaars - en desnoods een flinke - op mijn hoofd in tweeën slaan; als de communisten aanstoot nemen aan mijn Peppone, dat ze dan een stok - en het hoeft niet zo'n grote te zijn op mijn rug stukslaan. Maar wanneer iemand aanstoot neemt aan de gesprekken van Christus, dan is daar niets aan te doen, want wie spreekt in mijn verhalen, is niet de Christus, maar mijn Christus, de stem namelijk van mijn geweten.

Persoonlijke zaken zijn mijn zaken. En daarom ieder voor zich en God voor ons allen.”

Voor hen, die niets van de inhoud van „Don Camillo” afweten, zullen wij — vluchtig — iets daarover vertellen.

Don Camillo — een boom van een man — is priester in een klein Italiaans dorpje. Dit dorpje heeft een communistische burgemeester (Peppone), waarmee Don Camillo het voortdurend aan de stok heeft. Soms wil Don Camillo wel eens wat te ver gaan in zijn „drift”, maar dan is zijn geweten, het beeld van Christus, dat spreekt, hem voor. Don Camillo maakt ruzie met de burgemeester, sluit vrede, gaat weer ruzie maken en sluit weer vrede, enzovoort, tot in het oneindige.

Don Camillo is natuurlijk niet de figuur van een geestelijke en Peppone ook niet van een burgemeester, maar een ieder die dit boek met volle aandacht leest en er zo nu en dan over nadenkt weet, dat Giovannino Guareschi iets anders bedoelt. Hij hekel in zekere zin de verbeeldheid in het geloof, alsof er niet één God bestaat, waaraan katholieken en communisten geloven.

Het gaat er bij hem niet om hoe Hij wordt afgebeeld, hoe de mensen Hem zien en op welke manier de mensen Hem aanbidden. Katholiek en communist! En natuurlijk niet alleen dezen, maar allen, jong en oud, kwaad en slecht, arm en rijk, intellectuelen en minder-ontwikkelde mensen.

Velen vatten het boek van Guareschi op als een humoristische roman. Naar onze mening was dat de bedoeling van de auteur helemaal niet. Het is in zekere zin humoristisch geworden, maar dat was niet met „voorb gedacht rade” van de schrijver.

En naar onze mening is „The New York Times” fout met zijn recensie als deze krant schrijft: „Giovannino Guareschi heeft een zeldzaam merkwaardige prestatie verricht. Hij heeft het klaar gespeeld met een warm menselijke, verdraagzame pen een heerlijk humoristisch boek te schrijven over enkele hoofdpunten in de strijd waarmee de wereld van vandaag geconfronteerd wordt; christelijke principes tegenover communistisch-totalitaire dogma's”.

Beter begreep „De Nieuwe Eeuw” dit boek. Dit blad schreef het volgende over „Don Camillo”: „Don Camillo” is een kostelijk boek, dat wij van harte zeer vele lezers toewensen, katholieken, niet-katholieken en ook communisten! Want ieder die zonder al te veel vooroordeel lezen kan, zal niet slechts genieten van deze verrukkelijke humor”, en dan gaat dit blad verder met hetgeen wij ook proefden uit dit boek, „maar tevens iets leren proeven van een vriendschapsmentaliteit tussen politieke tegenstanders, die al te zeldzaam is op deze wereld.”

En wij zullen willen toevoegen dat dit boek hartveroverend is voor een ieder die de God als God ziet, niet als beeld, niet als katholiek of een ander geloof, maar als God, de enige God die er bestaat.

DE SLAAP.

Elseviers Weekblad publiceerde onlangs een artikel „Het phenomeen van de slaap”, door Prof. Dr. J. Jongbloed, hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. Hierin wordt door Prof. Jongbloed vastgesteld, dat de wetenschap allerminst de slaap heeft kunnen doorgronden. Sterker nog: „Zelfs een algemeen aanvaarde definitie van de slaap bestaat niet”.

Prof. Jongbloed, die het onderwerp uit wetenschappelijk oogpunt heeft bestudeerd, werpt de volgende vragen op: „Waarom zijn wij wakker en waarom slapen wij? Wat is het primaire, de slaap- of de waaktoestand? Men kan in dit verband opmerken, dat de slaap dient om de indrukken, die in de voorafgaande waakperiode zijn ontstaan, te verwerken en het organisme te sterken voor de volgende waakperiode. Zo gezien is dus de waaktoestand het eerste punt van uitgang. Men kan misschien met evenveel, zo niet meer, recht de zaak omdraaien en zeggen, dat onder natuurlijke omstandigheden de waaktoestand slechts nodig is om voldoende voedsel te bemachtigen en er verder alleen maar geslapen behoeft te worden en dat de waaktoestand dus slechts een noodzakelijke onderbreking van de slaap is. Een ander kenmerk is dat de slaap soms ook nog onderbroken kan worden in geval van dreigend gevaar. Tot zover Prof. Jongbloed over het phenomeen van de slaap.

Welk een heerlijk, „zinnig” leven zou het zijn, als God zijn schepselen op aarde zou hebben geplaatst met als hoofddoel om alleen maar te slapen en om noodgedwongen van tijd tot tijd wakker te worden om te eten, een of andere vijand te vernietigen, teneinde hierna weer rustig verder te kunnen slapen. Dat zou inderdaad zeer „mooi” zijn, zelfs roerend in zijn eenvoud, maar nogal minderwaardig.

Als wij werkelijk iets van het **mysterie** van de slaap willen weten, dan raken wij een occult probleem, dat in het Westen voorlopig nog niet zal worden opgelost, althans niet als men de ingeslagen weg blijft volgen.

Een leerling-priester in het oude Egypte moest eerst de slaap leren kennen voordat hij verder kon gaan met zijn tempelstudies. Een Yogi of Llama-priester weet ook wat de slaap betekent voor het leven. In het Oosten leert men, dat de slaap zeven graden - diepten - kent. Slechts de eerste vier graden kunnen door de Westeringer worden beleefd. De laatste drie diepten echter niet. Een uitzondering hierop vormen alleen enkele ingewijden.

Wij gewone Westeringers kunnen deze laatste diepten ook wel bereiken (niet beleven), maar dit geschiedt buiten onze wil om, is dus geheel onbewust en openbaart zich o.a. als de epileptische slaap en de schijndood. De Oosterling daalt echter bewust in deze diepten af en maakt hier een studie van.

Al kunnen wij dus de laatste drie graden van de slaap niet beleven, toch hebben juist deze een enorme betekenis voor ons leven.

De eerste drie graden dienen als voor-slaap. In deze toestand zijn wij nog niet werkelijk in slaap, want hiervoor moeten wij eerst de drempel van de vierde graad overschrijden. Vele mensen komen niet over deze drempel heen, omdat stoffelijke en geestelijke stoornissen het inslapen belemmeren. In deze toestand slapen wij onrustig. Wij schrikken elk ogenblik weer wakker en van enige werkelijke rust is nauwelijks sprake. Teneinde werkelijk in te slapen en zo wel lichamelijk als geestelijk tot rust te komen moet de drempel van de vierde diepte worden overschreden. In de derde graad is het innerlijke leven nog niet vrijgekomen van de stoffelijke stelsels en het centrale zenuwstelsel blijft reageren.

Ook vele andere stoornissen houden ons wakker en beletten het inslapen. Deze toestand wordt gekenmerkt als de halfwakende slaap of het halfwakende bewustzijn. Wij zijn los van ons organisme en toch niet volkomen bevrijd, omdat ons gevoelsleven niet wil inslapen. De ziel als innerlijk leven is niet volkomen in slaap en het organisme wordt hierdoor toch nog gevoed en tengevolge hiervan ontstaan stoornissen. Ons lichaam wringt zich in vele bochten, totdat wij plotseling niets meer weten. Wij hebben dan de drempel van de vierde graad van de slaap overschreden.

De vierde diepte van de slaap schenkt ons organisme nieuwe kracht. Gedurende deze toestand zuigt de ziel krachten op uit de ruimte en geeft dit aan ons organisme door. Alléén in de vierde graad is dit mogelijk. De derde graad is nog bewust-stoffelijk ingesteld en kan deze genezende en herstellende krachten niet tot ons organisme brengen.

In de derde graad van de slaap worden ook onze dromen beleefd. In de vierde graad is dit niet mogelijk. Blijft dit innerlijk leven in de derde graad voortslapen dan kunnen wij nachtmerries beleven, nachtwandelingen maken en onze luchtkastelen bouwen; wij kunnen prachtige dromen beleven, stoffelijke en hartstochtelijke, al naar gelang de ziel en de verlangens zijn.

Wordt vervolgd.

„Europese Heraut”

verschijnt tweemaal per maand.

Redactie en administratie:

H. Melisie, Zandvoortselaan 170, Aerdenhout (Holland). Tel. 0-2500-27908.

Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: Per jaar f 8.—; per halfjaar f 4.20; per kwartaal f 2.15.

Losse nummers 35 cent, ook verkrijgbaar bij de meeste kiosken en de boekhandel.

Wijze van betaling:

Storting of overschrijving kan geschieden op postgiro no. 7770 van „Europese Heraut” Aerdenhout.

Artikelen voor publicatie ingezonden worden niet geretourneerd, tenzij dit uitdrukkelijk wordt verzocht.

Overname van artikelen, geheel of gedeeltelijk is niet toegestaan.

2000 Years of Human Evolution

by Marjah Radjany

"MAN"..... AND MANKIND

Only now, reader, it is possible to give you an idea of what life on Earth has to say to your personality, of the meaning of your living here i.e. with regard to the Peoples of the Earth. Twenty Ages of Growth have brought about an evolution by which the Nations and the individual man benefit, an impetus which called forth society. Such is the **Divine vision!**

From the primeval forest to the highest perfection on Earth, the white race, the coloured man, also the negro as the highest developed organism, we wrote, is the aim of God for all life. Now you know the Peoples of the Earth. Each People has its own inner life and character, the personality. It is possible to analyze a People infallibly now. Man sees and knows only the Peoples of the Earth, for God these Peoples only represent "life"..... particles of His personality! All those Peoples have a God of their own, a God as mankind feels Him to be, as they have taught mankind that He is; the real "GOD" they do not yet know! From the human point of view this is simple. The theologian is at a dead-lock, every religion is still ignorant, spiritual enlargement is altogether out of the question, is not tolerated and thus we are jogging along! A miserable picture for all the Peoples on Earth! Soulless and sad it is and besides it is miserable when you hear man talking about his God for whom millions of people were killed, incarcerated or their eyes gouged out, because there was one man who said: "There is something in your statements that does not fit in with the facts, I can prove to you that all of you are walking in the dark", but then that life was already condemned to die at the stake!

Now it is the same thing with mankind as with the individual man! To man it is the qualities of character, for mankind a degree of evolution! Owing to this Europe has got sensitive feelings, among these nations there are Peoples that possess other feelings as traits of character and then we are confronted with the degree of consciousness of those masses, of a People. You know how those Peoples are living and acting. We can now distinguish brutal thinking, materialistic Peoples, Peoples that do not have a God even though it is possible to find God among them. For Europe now, Christ is the highest evolved One, the other Peoples will once realize that too, but it will take some time, until a mighty thing happens and one time "GOD" Himself will speak to the Peoples of the Earth through His messengers! That time is not so far away from this your life, reader..... a period in gestation,

these miracles belong to this age!

Only then all the Peoples of the Earth will listen, Russia too will give up its hostile attitude; to the other more ignorant Peoples there will be nothing left but to accept reality! Until that time Russia will stick to her policy of vexation and pestering, to destructive feeling and thinking; to have the power over the Earth that is the aim; the sacred aim not of the masses, but of individuals. All these things you know and they are possible, because those masses, each People for itself, do not yet possess the other inner feeling of uniting!

Therefore all those Peoples pursue one and the same course in reality. The individual can also adopt his own course and he will do so! Nowadays this is possible, it is only three decades ago that such a thing was impossible, because society was not yet ready for it. Millions of people now form part of one Nation, but those millions are also to represent "GOD" in His spiritual worlds and this is possible, because those spiritual worlds were called into existence. And that is now the "Astral-Spiritual Life" for man!

You say, you will hear it every day again, that man has learned nothing. So do we, but the material world is shooting ahead, the "Atom-Energy", other technical miracles give you an idea of this consciously knowing, the core of which is to be found with the highest evolved Peoples, through which we learn to know the personality "Mankind". We still have to put up with the fact, it is sad, but it is the truth..... that mankind must arm and by doing so is retarding spiritual progress! It must be clear to you, reader..... that even though it will cost your good money, armament is still necessary, there is no other protection, or..... the Peoples would have to abandon themselves to the "GOD" of righteousness and "Love". But is that possible? Your own People does not even possess such confidence! And your People is one of the most religious Nations on Earth, which is no small thing. Whether Catholicism or Protestantism are right or not, does not matter, has no meaning at all, if those masses do not know their God of Love, whom the individual is seeking for and finds. By this we see that the individual will receive

his own Universal world, if he goes on seeking, bringing the Christ in himself to awakening, otherwise evolution would be out of the question again!

Now we see, that one individual does represent mankind! That which one human being has to acquire, must be acquired by the whole human race! The artistic gifts one soul possesses, must become the gifts of the masses which is the aim of man and mass.

an object all the Peoples in Europe pursue,

to unite, which is highly essential! That is God's will! For this purpose the Christ came to the Earth and that is what His "Gospel" comes to. You will see that, this is the picture for mankind in its present stage. The Peoples will unite! Now they will only have to grow together in spiritual respect and then we will be out of the difficulties!

As a mass you cannot pursue your course alone any longer, that other mass in its religion and as a Nation must go your way, that is the aim of God. To this end foundations are being laid. The Leaders of the Nations are busy, they talk and talk, but refuse to accept, which is and means evolution after all in spite of their dark feeling and thinking! Mankind possesses unwilling traits of character which are Peoples, it is Russia and other Peoples that do not possess any Christ at all and that cannot yet be reached now obviously! That is the picture of mankind in its present stage, but also your own picture, reader, your personality, your feeling and thinking. The theologian among you is to be blamed for this misery, he is retarding spiritual evolution, he is stifling spiritual prosperity for your People. Thus matters are in Europe, material thinking and feeling it is with all its misery, wretchedness, the search for a better existence, for which no foundation is tolerated, because this mass is not yet willing to follow higher feelings.

It is not only the evolutionary process for the mass that is stifled by the theological Faculty, but also your happiness, reader..... that is incarcerated! When that is and remains the object which those individuals pursue, Europe will never come to spiritual awakening and those Peoples will remain ignorant, they will be confronted with a void, with a God who is unjust, who thrashes and kicks, through Divine progress together with that mighty love and happiness both for the masses and for the individual is thrown with the water and everything into the gutter of this ignorant herd, this society! If you place yourself beyond this feeling and thinking, then you can pursue your own course, which is possible. You need not meddle with that destruction — God even forbids you to do so! Christ too, but that is a

thing which the individual does not yet understand!

And only by protecting yourself spiritually you can proceed. It is now only by your feeling and thinking that you, your wife and also your children know what the meaning of your life on Earth is. With regard to this we could explain all the laws to you.

As an individual we have got it, reader..... and feel immensely happy! We wrote it already, we do serve mankind, but we pursue our own course; we will not have anything to do with that destruction, we do not kill people any more, because we know, that by doing so, we are called to the Divine "halt" by the Earth!

If the "World-Orders" had known this,

had possessed this knowledge, God's laws of life together with all those other things which they thought to give to the great herd, you and we could have known that spiritual prosperity already long ago! But all those sects have failed! The Oxford-group, for example, is still active, but many years ago the moment was there for mankind, i.e. man as an individual, free from faith and religion, who proceeded to take care of themselves as the mass, because the Nation has not yet been able to do so! But what has been left of it? It is a pity, a great pity, but these chiefs too did not know Divine reality, they had no spiritual basis and did not lay any new foundations for this age! We knew that those attempts would inevitably fail, because this spiritual awakening was not yet there. The first impetus was enormous, but then? Then the individual did not have any support, reader..... the candid human confession now become quarrelsome, man and wife, who had told each other their sins, parted and the american head of this sect got to swallow divorce after divorce! That was not the right thing either? No reader, it could not be, because the heads knew neither God nor themselves, they could not help those masses, millions of people already, for they had no spiritual food, they could not explain the laws and then? You know do not you, the enthusiasm broke down, what is left of it is nothing else but this "knowledge"..... that too does not help, did not help, the "Master" was no Master, no Initiated and then everything will go wrong!

It is a pity..... because those men had already achieved so much! Oh "GOD"..... give us that possibility and we will prove it to the masses! Only now that time has come, now the individual and the great herd will receive spiritual happiness and we will serve the Peoples of the Earth, a mighty core it is now, it is incredible, but it is the truth and reality for the Peoples on Earth!

Yours

Marjah Radjany.

MOTHERHOOD.

A typical feature of really civilized nations is, that with these peoples the woman is held in high esteem. In former times the woman was only treated as an inferior being, which is indeed still the case with practically all the primitive races. Did not e.g. the custom exist formerly to kill the new-born children of the female sex in most cases and are not there areas where in our days this practice is still in use?

How is it, that the woman was always considered an inferior creature? Principally, because she, as compared with the man, was usually small and weak and therefore not very well able to take part in hunting and warfare. In the primitive state of man, only force and endurance inspired people with awe and therefore we need not be astonished that the woman, measured by that standard, was at a disadvantage.

The enlightened man of this age applies however quite different standards and now finally the woman is given the place to which she is entitled. It is a pity that this idea is not generally accepted. In most countries the woman is still at a disadvantage as compared with the man, but it will not be long, before in those countries too the woman will take the place already allotted to her in more civilized nations. The idea that the man would be superior to the woman is losing more and more ground. In many countries the two sexes have already the same rights and there are even states where the woman is put above the man. We dare say that this is the right place for the woman..... because of her motherhood!

Motherhood — thus the eastern mysticism teaches us — is the highest stage that can be attained by man with regard to God and His space. When bearing children the mother is in intimate touch with the bearing space — that is, with God's Own Self. Mysticism also teaches us, that

the process of bearing is not limited to the human race and the animal world, but that also the macro-cosmos is subject to this cosmic law. Our earth for instance has to fulfill a purely motherly task for the infinite space, whereas the sun represents fatherhood by his creative heat and radiating light.

Many poets have already spoken of "mother earth" without realizing the cosmic meaning of their own words!

That is the deep sense of every planet and star, which is moving in the infinite space. Does this surprise you, reader? Or do you think it strange that a star is to represent fatherhood and a planet motherhood? However, would not it be even more strange, if God had created all these milliards of bodies without any sense whatever?

No more than every woman is a mother, or every man a father, does every star possess the fatherly or every planet the motherly status! In the macro-cosmos too we find transitory stages just as with man. This subject, being a very profound one however, we had better leave it to an initiated teacher to analyze those cosmic-mystical laws for you.

There is one thing you should know however and that is that in the infinite space father- and motherhood is the dominating principle. It is the "alpha and omega" of God as the micro- and macro-cosmos.

Consequently the sun as the source of fatherly power possesses the creative — the radiating — energy, which also the man as a creative being carries in him. With the man the creative urge reveals itself already in childhood. Why does a boy like playing with the meccano, whereas the girl prefers her dolls? According as they grow older this feeling will become stronger and stronger, until the creative idea will completely find expression.

The mother cannot achieve this and it does not belong to her task either. The task of a woman who is a mother is the highest of all and the creative genius of man is — in cosmic respect — subordinated to it! No more than a planet can radiate light as a star does, is the mother able to create art or to invent things. So it is not by chance that these activities have always belonged to the working scope of the man! Of course we know that there are also women that have produced art and that there are other women whose names are connected with important inventions. These kinds of women however are not of the pure mothertype, as they do not yet possess that degree of mother by feeling and thinking. In motherhood there are namely seven stages which have to be experienced!

The mother that has attained the highest feeling does not want anything but to bear children and to bring them up in love. She will never neglect this task by indulging freely in art or sport. It is impossible for a woman to be "mother" and a master of art or science at the same time. Living up to one's ambitions will always go at the cost of the other feelings, even though many a woman may think that in her case this will absolutely be out of the question. After all the real mother has no choice whatever, as she must obey to higher laws.

If therefore a woman is being placed in a dilemma so that she will have to make a choice between motherhood on one side and sport or science on the other, she will only do the right thing if she prefers to be a mother. In cosmic respect she will have made the right choice then, because through her motherhood she serves God and His infinite space, that is to say — herself.

MEDITATIONS ON A BOOK

Some weeks ago we bought the book "Don Camillo" written by the Italian author Giovannino Guareschi. Though we heard people praise the film of the same name in all tonalities, we prefer the original, the book.

It is not our intention to review this book circumstantially, but we want to tell something about the religious-psychological background of this best seller.

If you only take the italicized printed foreword, on one of the first pages of the book, supposing that you know something about the contents of "Don Camillo", you will agree with us that it is worth a reflection.

We let follow this passage that we took from the book as it is published by the editors "De Fontein" in Utrecht and "Sheed & Ward" in Antwerp.

"If the priests take offence at Don Camillo's attitude, let them slap a candle — if need be a tall one — in two pieces on my head; if the communists take offence at my Peppone, that they break a stick — it need not be such a big one — on my shoulders. But when somebody takes offence at the conversation of Christ, then there is no help for it, for it is not the Christ who is speaking in my stories, but my Christ, the voice namely of my conscience.

My personal affairs do not concern anybody but me. And therefore: everybody for himself and God for all of us."

To those who do not know anything about the contents of "Don Camillo", we would like to give the story in abridged form.

Don Camillo — a man like a tree — is priest in a small Italian village. This village has a communist mayor (Peppone), with whom Don Camillo is permanently at loggerheads. Sometimes Don Camillo goes too far in his "passion", but then his conscience, the image of Christ, that is..... speaking, prevents worse. Don Camillo quarrels with the mayor, makes peace, starts quarrelling again and concludes peace, and so on, endlessly.

Of course Don Camillo is not the type of a clergyman and Peppone not of a mayor, but everybody who reads this book attentively knows that Giovannino Guareschi means something else. He criticizes more or less the dissensions in religious conviction, as if it is not the same God in whom Catholics and..... communists believe.

That God does not mind how he is depicted, how people see Him and in what way people adore Him. Catholics and communists! And of course not only these people, but all, young and old, good and bad, poor and rich, intellectual and less-intellectual people.

Many people consider the book of Guareschi to be a humorous novel. In a way it has become humorous, but that was not with "malice aforethought" on the part of the author.

Our opinion is that "The New York Times" is making a mistake in its review if this news-paper writes: "Giovannino Guareschi performed a very remarkable achievement. He managed to write in a warm-human way, a delicious humorous book about some major points of dispute in the battle with which the world of today is confronted; principles of Christianity opposite communist-totalitarian dogmas."

"De Nieuwe Eeuw" better understood the meaning of this book. This paper wrote the following review about "Don Camillo": "Don Camillo" is a good one, that we can recommend with all our heart to many readers, Catholics and non-Catholics and communists too! For every-

body who can read without too much prejudice, will not only enjoy this delicious humour", and then this paper continues with the moral lesson we too found in this book, "at the same time we are taught something about a mentality of friendship between political opponents, an attitude which is but too rare on this world."

To these words we want to add that this book is fascinating for everybody who sees God like God, not as an image, not from a Catholic or other point of view, but as God, the only real God.

SLEEP.

Elseviers Weekly recently published an article headed: "The phenomenon of sleep", by Prof. Dr. J. Jongbloed of the State University of Utrecht. Prof. Jongbloed states in this article, that science has not yet been able to find out what sleep really is. Stronger even: "There are no generally accepted definitions of sleep".

Prof. Jongbloed, who studied this subject from a scientific point of view, raises the following questions: Why do we wake and why do we sleep? Which is primary, the condition of sleep or the condition of waking? In this connection we may observe that sleep helps to absorb the impressions, which might have occurred in the previous period of waking and to rehabilitate the organism for the next period of waking. Seen from this angle the period of waking is the first point of issue. It is possible, to go the other way round and perhaps with better reason, to say that under normal circumstances, the waking period is necessary to gather sufficient food, to which actions sleep forms the only alternative, so that the waking period is nothing but a necessary interruption of sleep. An other feature is that sleep may sometimes also be interrupted in cases where dangers are threatening. So far Prof. Jongbloed on the phenomenon of sleep.

Life, indeed, would be "full of sense", if God had created mankind and sent man to earth for the only purpose of sleeping with an after-thought of getting awake in order to eat, to slay an enemy and to go on sleeping again. That would be very "nice" indeed, touching in its simplicity even, but rather decadent.

If we do want to know something about the mystery of sleep, we touch an occult problem, the solving of which does not lie with the western world, — that is, if we do not choose to change our course.

Young men who studied to be priests in Ancient Egypt, were wont to learn everything about sleep before they could take up their studies in the temple. A Yogi or a Lama-priest knows the significance of sleep with regard to life. In the East they know seven degrees — depths — of sleep. The Westerner can only undergo four of them. The last three depths he does not know of. They are only known by the initiated few. The Westerner can also go through these last depths of sleep — but not in his sense of now-awareness — but only in an unconscious state during which these degrees manifest themselves in the form of epileptic sleep or suspended animation. The Easterner however, undergoes and passes through these degrees while he is keeping himself fully awake and by exercise he improves his capacity in this respect.

Although we cannot undergo these last three degrees of sleep, yet it is they, which are of great importance for our lives. The first three degrees of sleep are meant as a preparatory stage. We are not yet really asleep, for this state will only be reached after we have passed the threshold of the fourth degree. Many people are not able to pass this threshold, because material and mental disorders prevent them from falling asleep. Under such conditions we sleep uneasily. We start up from sleep again and again and there is no question of a good rest.

In order to fall asleep fully and to relax bodily and mentally, we must transgress into the fourth depth. In the third degree inner life has not yet liberated itself from the material system and the central nervous-system is still reacting.

Many other disturbances are apt to keep us awake and prevent us from falling asleep. This state is denoted as semi-conscious sleep or semi-consciousness. We have freed ourselves from our organism, and yet we have not completely withdrawn from it, because our inner life refuses to go asleep. Our soul, as the inner life, is not fully asleep and it keeps on feeding the organism and that is how disturbances are effected. Our body is wriggling until we suddenly lose our sense for the now-being. That is the moment when we enter the fourth degree of sleep.

The fourth degree of sleep gives new strength to our organism. In this condition the soul absorbs strengths out of the infinite space and transfers these to our organism. This process can only take place in the fourth degree. The third degree is still adapted to the material thinking and feeling in the now-awareness and it is not able therefore to convey these healing and restoring powers to the organism.

It is in the third degree of sleep that we dream. In the fourth degree this is not possible. If the inner life sleeps on in the third degree, we are apt to get nightmares, to sleepwalk and build airy castles; we can have beautiful dreams, either material or passionate ones, according to the longings of our inner self.

Continued.

DRUKWERKEN
VOOR
PRIVÉ EN BEDRIJF
DRUKKERIJ-UITGEEVERIJ H. MELISIE
KERKLAAN 29 - HEEMSTEDE
TELEFOON 38147

2000 Jaar Menselijke Ontwikkeling

door Marja Radjany.

„DE MENS” EN DE MENSHEID.

Eerst nu, lezer, is het mogelijk u een beeld te geven, wat het leven op Aarde voor uw persoonlijkheid als mens te zeggen en te betekenen heeft, dus, ten opzichte van de Volken der Aarde. De 2000 Jaar Ontwikkeling hebben die evolutie geschapen, waarvan de Volken én de mens profiteren, hierdoor is de maatschappij geboren. Het **Goddelijk beeld** is dit!

Vanuit het oerwoud naar het hoogste op Aarde, het blanke ras, de kleurling, ook de neger als het hoogste organisme, schreven wij, is het doel van God voor al het leven. U kent nu de Volken der Aarde. Elk Volk bezit een eigen gevoelsleven én karakter, de persoonlijkheid. Onfeilbaar is nu een Volk te ontleden. De mens ziet en kent alléén de Volken der Aarde, voor God is dat alléén „leven”... vonken van Zijn persoonlijkheid! Al die Volken bezitten een eigen God en die Godheid is nog steeds zoals de mens Hem voelt en geleerd is; de eigenlijke „GOD” kent men nog niet! En dat is menselijk gezien eenvoudig. De godgeleerde staat voor zijn dood punt, iedere godsdienst is nog onbewust, van geestelijke verruiming is er geen sprake, wordt niet geduld en nu sukkel men verder! Armzalig is dit beeld voor al de Volken op Aarde! Zieleloos is het en droevig, ellendig bovendien, wanneer ge de mens over zijn God hoort praten en waarvoor miljoenen mensen werden afgeslacht, de ogen werden uitgestoken, in de kerken gesmeten, omdat er één mens was die zei: „er klopt iets niet hierboven, ik kan u bewijzen, dat gij allen in duisternis wandelt”, **doch toen werd dat leven al gebrandstapeld!**

De mensheid is nu als één mens! Wat voor de mens zijn karakter-eigenschappen zijn, is dat voor de mensheid één toestand! Hierdoor is Europa sensitief voelend, waaronder Volken bestaan, die weer andere gevoelens als karaktertrekken bezitten en komen wij voor het bewustzijn van die massa te staan, een Volk. Hoe die Volken thans leven en handelen, dat alles kent ge. We kennen nu de dierlijke, stoffelijke Volken, Volken die géén God bezitten, ook al is daar een God te beleven. Nu is voor Europa Christus het hoogste, de andere Volken komen tot dat bewustzijn, doch dat duurt nog even, totdat er iets machts gaat gebeuren en op één uur „GOD” zelf, door Zijn afgezanten tot de Volken der Aarde spreekt! Dat is niet zover van uw leven weg, lezer..... en is in wording,

deze eeuw beleeft die wonderen!

En eerst dan luisteren al de Volken der Aarde..... ook Rusland geeft zich gewonnen; de andere meer onbewuste Volken hebben dit dan maar te aanvaarden!! Tot zolang houdt Rusland zich aan het getreiter, het niet willen opbouwen; voor zichzelf de heerschappij op Aarde te bezitten, is het doel; het heilige doel van die massa niet, doch van enkelingen. En dat kent ge allemaal en is, omdat zo'n massa het andere gevoelsleven, om samen te gaan, voor een ieder, nog niet bezit.

Al die Volken volgen dus eigenlijk slechts één weg. De enkeling kan ook zijn weg volgen en doet het! Nu is dat mogelijk, voor slechts dertig jaar terug nog niet, omdat de maatschappij er niet voor gereed was. Miljoenen mensen maken nu deel uit van één Volk, doch die miljoenen moeten voor „GOD” ook Zijn geestelijke werelden vertegenwoordigen en is mogelijk, omdat die geestelijke werelden zijn geschapen. En dat is nu voor de mens zijn „Astrale-Geestelijke Leven”!

U zegt, ge hoort het dagelijks, dat de mens niets heeft geleerd. Ook wij, doch de stoffelijke wereld vliegt vooruit, de „Atoom-Energie”, andere technische wonderen, geven u een beeld van dit bewustzijn, waarvan de hoogste Volken de kern bezitten, waardoor wij de persoonlijkheid „Mensheid” leren kennen! Nog hebben wij te aanvaarden, droevig is het doch waarheid..... dat de mensheid zich moet bewapenen en hierdoor de geestelijke vooruitgang tegenhoudt! Begrijp goed, lezer..... ook al kost het u goede geld, dit is nog noodzakelijk, een andere bescherming is er niet, óf..... de Volken zouden zich aan de „GOD” van rechtvaardigheid én „LIEFDE” moeten overgeven. Maar kan dat? Uw eigen Volk heeft dat vertrouwen niet eens! En uw Volk is één van de meest godsdienstige Volken op Aarde en wil toch wel iets zeggen. Of Katholicisme met het Protestantisme gelijk hebben, doet niets ter zake, heeft géén betekenis meer, wanneer die massa's hun God van Liefde nog niet kennen, doch waarnaar de enkeling zoekt en Hem ook gevonden heeft. Hierdoor zien wij, dat de enkeling zijn eigen Universele wereld ontvangt, indien hij blijft zoeken, de Christus in zich tot die ontwaking voert óf van evolutie is er alweer geen sprake!

Nu zien wij, dat één mens toch de mensheid vertegenwoordigt! Wat één mens zich eigen moet maken, daarvoor staat de mensheid! Wat één mens aan kunst

bezit, zal de massa zich eigen moeten maken en is het doel van de mens en de massa, waaraan nu

al de Volken in Europa werken,

tot éénheid komen en is dringend noodzakelijk! Dat is Gods wil! **Hiervoor is Christus op Aarde geweest en is Zijn „Evangelië”!** U ziet het, zo is het beeld voor de huidige mensheid. De Volken komen tot die éénheid! Nu nog geestelijk en wij zijn er!

Ge kunt nu ook niet langer alléén verder gaan, als massa, die andere massa als geloof én Volk, moet uw weg bewandelen en is het doel van God! Hiervoor legt men fundamenten. De Staatshoofden zijn te bezig, praten én praten en weigeren te aanvaarden, wat niettegenstaande hun duister voelen en denken toch evolutie is en betekent! De mensheid bezit onwillige karaktertrekken en zijn Volken, Rusland en andere Volken zijn het, die géén Christus bezitten en nu vanzelfsprekend nog niet te bereiken zijn! Dat is het beeld van de huidige mensheid, doch ook uw eigen beeld, lezer, uw persoonlijkheid, uw voelen en denken. De godgeleerde onder u is schuld aan deze narigheid, hij houdt de geestelijke evolutie tegen, smooit de geestelijke welvaart voor uw Volk! Zo is het in Europa gesteld, stoffelijk bewustzijn is het met al de narigheid, ellendige zaken, het zoek naar iets beters, waarvan géén fundament wordt geduld, omdat deze massa nog niet wil!

Niet alléén dat de geestelijke Universiteit het evolutie-proces voor de massa smooit, ook uw geluk, lezer..... wordt gekerkerd! Wanneer dat het doel is en blijft van die enkelingen, krijgt Europa nimmer die geestelijke ontwaking te beleven en blijven die Volken armoedig bewust, staan zij voor leegte, voor een God die onrechtvaardig is, die slaat en trapt, waardoor Goddelijke vooruitgang met die machtige liefde én het geluk voor de massa en als enkeling, met water en al de straatgoot in gaat van deze onbewuste samenleving, deze maatschappij! Komt gij nu als mens buiten dit denken en voelen, dan volgt ge uw eigen weg en is mogelijk. U behoeft u niet met die afbraak te bemoeien — God verbiedt het zelfs! Ook Christus, doch dat wordt door de enkeling nog niet begrepen!

En alléén door u zelf geestelijk te beschermen, kunt ge verder gaan. Alléén nu door uw voelen en denken, dat gij, uw vrouw ook, en uw kinderen weten, wat de bedoeling is van uw leven op Aarde.

En daarvan zouden wij u al de wetten kunnen verklaren.

Wij zijn er gekomen, als enkeling, lezer..... én voelen ons ontzagwekkend gelukkig! Wij schreven het reeds, wij dienen toch de mensheid, doch wij gaan een eigen weg; wij willen met die afbraak niets meer te maken hebben, wij doden géén mens meer, omdat wij weten, dat wij daarvoor, door de Aarde tot het Goddelijke „halt” worden geroepen!

Indien de „Wereld-orden” dit hadden gekend,

dit weten, de levenswetten van God dus bij al dat andere wat zij de massa dachten te schenken, hadden wij en gij reeds lang terug die geestelijke welvaart gekend! Doch al die secten zijn bezweken! De Oxford-groep bijvoorbeeld, is nog bezig, doch voor jaren terug was dat het ogenblik voor de mensheid, de mens als enkeling dus, vrij van geloof en godsdienst, die als de massa voor zichzelf ging zorgen, omdat het Volk het nog niet heeft gekund! Maar wat is ervan overgebleven? Jammer is dat, verbazend jammer, dat was het, doch ook die hoofden kenden de Goddelijke realiteit niet, hadden géén geestelijke ondergrond en legden nu voor deze eeuw géén nieuwe fundamenten! Wij wisten, dat dit pogen onherroepelijk moest stranden, omdat die geestelijke bewustwording er nog niet was. De eerste bezieling was enorm, doch toen?

Toen bezat de enkeling géén houvast meer, lezer..... de éérlijke menselijke biecht werd nu ruzieachtig, de man en de vrouw, die elkaar hun zonden hadden verteld, gingen uiteen en scheiding na scheiding kreeg het Amerikaanse hoofd van deze secte te slikken! Was dat het ook niet? Néén, lezer, dat kon het niet zijn, omdat de hoofden God en zichzelf niet kenden, zij konden die massa, miljoenen mensen reeds, niet opvangen, hadden géén geestelijk voedsel, konden de wetten niet verklaren en toen? U kent het immers, de bezieling brak doormidden, wat er nog van over is, is niets anders dan dit „weten”..... ook dat gaat niet, ging niet, de „Meester” was géén Meester, géén Ingewijde en dan mislukt alles!

Jammer..... omdat die mannen reeds zoveel hadden bereikt! O „GOD”..... geef ons die mogelijkheid, wij zullen het de massa bewijzen! Eerst nu is die tijd gekomen, nu krijgt de enkeling én de massa geestelijk geluk en dienen wij de Volken der Aarde, een machtige kern is het thans, ongeloflijk is het, doch waarheid en werkelijkheid voor de Volken op Aarde!

Uw Marja Radjany.

DE MOEDER.

Het is typerend voor de werkelijke cultuurs, dat de vrouw bij hem in hoog aanzien staat. In vroegere tijden werd de vrouw slechts als een minderwaardig wezen behandeld, hetgeen trouwens nog bij praktisch alle primitieve volken het geval is. Was het b.v. vroeger niet gebruikelijk om pas geboren kinderen van het vrouwelijk geslacht in de meeste gevallen om te brengen en zijn er heden ten dage geen gebieden waar dit nog gebruikelijk is?

Hoe komt het eigenlijk, dat de vrouw altijd als minderwaardig werd beschouwd? De hoofdrede was natuurlijk omdat zij, ten opzichte van de man, in de regel klein en zwak was en derhalve niet goed kon meedoen aan jagen en oorlog voeren. Bij de primitieve mens maakte alleen kracht en uithoudingsvermogen indruk en daarom behoeft het ons niet te verwonderen, dat de vrouw - gemeten met deze maatstaven - geen goede beurt maakte.

De verlichte mens van deze tijd meet echter met andere maatstaven en nu komt dan eindelijk de vrouw de plaats toe, die haar toebehoort. Jammer genoeg is dit nog niet overal het geval. In de meeste landen wordt de vrouw nog achtergesteld bij de man, maar het zal niet lang meer duren of de vrouw zal ook daar de plaats innemen die haar in de meer beschaaft landen reeds werd toebedeeld. De gedachte dat de man méér zou zijn dan de vrouw, begint steeds meer terrein te verliezen. In vele landen genieten beide sexen reeds evenveel recht en er zijn zelfs gebieden, waar de vrouw boven de man wordt gesteld en wij durven te zeggen, dat dit de ware plaats is voor de vrouw... omdat zij moeder is!

De moeder - zo leert ons de oosterse mystiek - is het hoogste wat de mens kan bereiken voor God en Zijn ruimte. De moeder die kinderen ter wereld brengt, beleeft het innigste contact met de barende ruimte - dus met God Zelf. De mystiek leert ons ook, dat niet alleen de mens en het dier baart, maar dat dit proces universeel is en dat ook de macro-cosmos onderhevig is aan deze cosmische wet. Onze aarde bijvoorbeeld heeft zuiver een moederlijke taak te vervullen voor de ruimte, terwijl de zon, door zijn scheppende warmte en uitstralend licht, het vaderschap vertegenwoordigt.

Vele dichters hebben reeds van „moeder aarde” gesproken zonder de cosmische betekenis van hun eigen woorden te beseffen!

Zo heeft elke planeet en ster die in de ruimte zweeft een diepe betekenis. Verbaast u dit lezer? Vindt u het wellicht vreemd, dat een ster als vader en een planeet als moeder zou fungeren? Zou het echter niet nog véél vreemder zijn, indien God al deze miljarden lichamen „zonder betekenis” had geschapen?

Evenmin echter als elke vrouw moeder is, of elke man vader, zo vertegenwoordigt ook niet elke ster vaderschap of elke planeet moederschap! Ook hier zijn overgangen te vinden, evenals bij de mens. Dit onderwerp is echter zeer diep en wij kunnen het beter aan een ingewijde overlaten om u hiervan de cosmisch-mystieke betekenis te verklaren.

Dit moet u echter wel weten, dat het moeder- en vaderschap in de ruimte overheerst. Dit is de eerste en laatste wet in de ruimte. Dit is het „alpha en omega” van God als micro- en macrocosmos.

De zon als vader bezit dus de scheppende - de uitstralende - kracht die ook de man als schepper in zich draagt. Deze scheppingsdrang bij de man openbaart zich reeds als kind. Waarom speelt een jongen graag met mecano en een meisje liever met poppen? Op latere leeftijd zal dit gevoel hoe langer hoe sterker worden, tot dat het scheppende principe volledig tot zijn recht zal komen.

De moeder kan dit niet en het behoort ook niet tot haar taak. De taak van een vrouw als moeder is reeds de allerhoogste die er is en het scheppende genie van de man is - cosmisch gezien - hieraan toch ondergeschikt! Evenmin als een planeet licht kan uitstralen zoals een ster, kan de moeder kunst scheppen of uitvindingen doen. Het is dus geen toeval dat dit altijd het terrein van de man is geweest! Natuurlijk is het ons bekend, dat ook vrouwen kunst hebben gebracht en dat ook vrouwen belangrijke uitvindingen op haar naam hebben staan. Het soort vrouwen echter dat hieronder valt is niet het zuivere moedertype, maar beleeft de moederlijke graad maar tot op zekere hoogte. Er zijn namelijk zeven diepten in het moederschap te beleven.

De moeder in de hoogste graad wil alleen kinderen baren en deze al haar liefde schenken. Ze zal nooit deze taak verwaarlozen door overmatig kunst of sport te gaan beoefenen. Het is niet mogelijk, dat de vrouw én „moeder” is én een hoogte kan bereiken in de kunst of wetenschappen. Het ene zal altijd ten koste gaan van het andere, al denkt misschien menige vrouw, dat dit bij haar absoluut niet het geval is! Trouwens de werkelijke moeder kan niet eens kiezen, maar moet gehoorzamen aan hogere wetten.

Indien een vrouw dan ook voor een dilemma staat met aan de ene kant haar moederschap en aan de andere kant haar kunst, sport of wetenschappen, dan zal zij alleen de juiste keuze doen, als zij haar taak als moeder kiest. Zij heeft dan een cosmisch juiste keuze gedaan omdat zij dan God en de ruimte dient en derhalve ook zichzelf.

OVERPEINZINGEN BIJ EEN BOEK

Een paar weken geleden hebben wij het boek „Don Camillo” van de Italiaanse schrijver Giovannino Guareschi aangeschaft. Wij hadden in alle toonaarden de gelijknamige film horen prijzen, maar bij ons gaat de voorkeur uit naar het oorspronkelijke, het boek.

Het is niet onze bedoeling dit boek uitvoerig voor u te bespreken, maar wel zouden wij het willen hebben over de religieuze-psychologische achtergrond van dit veel verkochte boekwerk.

Als wij alleen de cursief gedrukte inleiding, die voor in het boek is opgenomen, overnemen, dan zult u het met ons eens zijn dat dit boek, aangenomen dat u iets van de inhoud van „Don Camillo” kent, het overdenken waard is.

Wij laten hier dit stukje volgen, dat wij letterlijk overnamen uit het boek, dat bij de uitgeverij „De Fontein” in Utrecht en bij „Sheed & Ward” te Antwerpen verschenen is.

„Als de priesters aanstoot nemen aan Don Camillo, dat ze dan een kaars - en desnoods een flinke - op mijn hoofd in tweeën slaan; als de communisten aanstoot nemen aan mijn Peppone, dat ze dan een stok - en het hoeft niet zo'n grote te zijn op mijn rug stukslaan. Maar wanneer iemand aanstoot neemt aan de gesprekken van Christus, dan is daar niets aan te doen, want wie spreekt in mijn verhalen, is niet de Christus, maar mijn Christus, de stem namelijk van mijn geweten.

Persoonlijke zaken zijn mijn zaken. En daarom ieder voor zich en God voor ons allen.”

Voor hen, die niets van de inhoud van „Don Camillo” afweten, zullen wij vluchtig - iets daarover vertellen.

Don Camillo - een boom van een man - is priester in een klein Italiaans dorpje. Dit dorpje heeft een communistische burgemeester (Peppone), waarmee Don Camillo het voortdurend aan de stok heeft. Soms wil Don Camillo wel eens wat te ver gaan in zijn „drift”, maar dan is zijn geweten, het beeld van Christus, dat spreekt, hem voor. Don Camillo maakt ruzie met de burgemeester, sluit vrede, gaat weer ruzie maken en sluit weer vrede, enzovoort, tot in het oneindige.

Don Camillo is natuurlijk niet de figuur van een geestelijke en Peppone ook niet van een burgemeester, maar een ieder die dit boek met volle aandacht leest en er zo nu en dan over nadenkt weet, dat Giovannino Guareschi iets anders bedoelt. Hij hekel in zekere zin de verdeeldheid in het geloof, alsof er niet één God bestaat, waaraan katholieken en communisten geloven.

Het gaat er bij hem niet om hoe Hij wordt afgebeeld, hoe de mensen Hem zien en op welke manier de mensen Hem aanbidden. Katholiek en communist! En natuurlijk niet alleen dezen, maar allen, jong en oud, kwaad en slecht, arm en rijk, intellectuelen en minder-ontwikkelde mensen.

Velen vatten het boek van Guareschi op als een humoristische roman. Naar onze mening was dat de bedoeling van de auteur helemaal niet. Het is in zekere zin humoristisch geworden, maar dat was niet met „voorbodachte rade” van de schrijver.

En naar onze mening is „The New York Times” fout met zijn recensie als deze krant schrijft: „Giovannino Guareschi heeft een zeldzaam merkwaardige prestatie verricht. Hij heeft het klaar gespeeld met een warm menselijke, verdraagzame pen een heerlijk humoristisch boek te schrijven over enkele hoofdschilpunten in de strijd waarmee de wereld van vandaag geconfronteerd wordt; christelijke principes tegenover communistisch-totalitaire dogma's”.

Beter begreep „De Nieuwe Eeuw” dit boek. Dit blad schreef het volgende over „Don Camillo”: „Don Camillo” is een kostelijk boek, dat wij van harte zeer vele lezers toewensen, katholieken, niet-katholieken en ook communisten! Want ieder die zonder al te veel vooroordeel lezen kan, zal niet slechts genieten van deze verrukkelijke humor”, en dan gaat dit blad verder met hetgeen wij ook proefden uit dit boek, „maar tevens iets leren proeven van een vriendschapsmentaliteit tussen politieke tegenstanders, die al te zeldzaam is op deze wereld.”

En wij zullen willen toevoegen dat dit boek hartveroverend is voor een ieder die de God als God ziet, niet als beeld, niet als katholiek of een ander geloof, maar als God, de enige God die er bestaat.